Lietas Nr. C28244016
Lietas arhīva Nr. C-2440-16/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 2.jūnijā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnese V.Vjatere
ar tiesas sēdes sekretāri J.Mamedovu,
piedaloties prasītājai /pers. A/ un atbildētājam /pers. B/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu parāda un uzturlīdzekļu piedziņu,

Aprakstošā daļa

2016.gada 19.aprīlī /pers. A/ (turpmāk – Prasītāja) iesniegusi tiesā prasības pieteikumu pret /pers. B/ (turpmāk – Atbildētājs) par uzturlīdzekļu parāda un uzturlīdzekļu piedziņu.

Ar 2016.gada 27.aprīļa Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesneses lēmumu prasības pieteikums pieņemts un ierosināta civillieta.

Prasības pieteikumā norādīts, ka Prasītājai un Atbildētājam 2000.gada 22.maijā piedzimis dēls /pers. C/ un 2003.gada 30.jūlijā dzimusi meita /pers. D/. 2015.gada 13.jūlijā puses noslēdza vienošanos par bērnu uzturēšanu, aizgādību un saskarsmes tiesībām, vienlaikus parakstot un iesniedzot zvērinātai notārei Ivetai Vitkovskai iesniegumu par laulības šķiršanu. 2015.gada 12.augustā pušu laulība šķirta.

Saskaņā ar vienošanās 2.1.punktu Atbildētājs apņemas maksāt Prasītājai uzturlīdzekļus 108,00 *euro* apmērā katram bērnam, bet, ja minimālo uzturlīdzekļu apmērs pārsniedz šo summu, ne mazāk par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, līdz brīdim, kad bērni sasniegs pilngadību. Vienošanās 2.3.punkts noteica Atbildētājam par pienākumu veikt pirmo maksājumu 2015.gada augustā. Pēc vienošanās noslēgšanas Atbildētājs uzturlīdzekļus Prasītājai nav pārskaitījis nevienu reizi, pilnīgi ignorējot bērnu vajadzības.

Ņemot vērā minēto, laika periodā no vienošanās noslēgšanas brīža līdz prasības pieteikuma iesniegšanas brīdim, Atbildētājam atbilstoši vienošanās noteikumiem, bija jāsamaksā par labu Prasītājai uzturlīdzekļus katram bērnam sekojošā apmērā:

no 2015.gada jūlija līdz 2015.gada decembrim: 108 *euro* x 6 mēneši = 648 *euro* katram bērnam;

no 2016.gada janvāra līdz 2016.gada martam; 111 *euro* x 3 mēneši = 333 *euro* katram bērnam;

kopā: 648 *euro* + 333 *euro* = 981 *euro* katram bērnam.

Atbildētājs savas no vienošanās, kā arī Civillikuma 179.panta pirmās, otrās un piektās daļas noteikumiem izrietošās saistības nav pildījis un uzturlīdzekļus nav maksājis. Tādējādi konstatējams, ka Atbildētājam attiecībā pret Prasītāju ir nenokārtotas saistības 1962 *euro* apmērā.

Prasītāja norāda, ņemot vērā 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumus Nr.37, minimālais uzturlīdzekļu apmērs, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt savas bērnam, no 7 gadu vecuma līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai ir 30 % no minimālās mēneša algas. Ministru kabineta noteikumi Nr.656 "Par minimālo mēneša darba algu" nosaka, ka kopš 2015.gada 1.janvāra minimālā alga sastāda 370 *euro* mēnesī. Tādējādi minimālais Latvijā noteiktais uzturlīdzekļu apmērs bērna vecumā no 7 līdz 18 gadiem ir 111 *euro*.

Prasītāja lūdz tiesu:

piedzīt uzturlīdzekļu parādu no Atbildētāja dēla /pers. C/ uzturam 981 *euro* apmērā par labu Prasītājai;

piedzīt uzturlīdzekļu parādu no Atbildētāja meitas /pers. D/ uzturam 981 *euro* apmērā par labu Prasītājai;

piedzīt uzturlīdzekļus no Atbildētāja dēla /pers. C/ uzturam 111 *euro* apmērā mēnesī, bet ne mazāk par minimālo uzturlīdzekļu apmēru, saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību normatīvajiem aktiem, par labu Prasītāja, no tiesas sprieduma pieņemšanas līdz dēla pilngadībai;

piedzīt uzturlīdzekļus no Atbildētāja meitas /pers. D/ uzturam 111 *euro* apmērā mēnesī, bet ne mazāk par minimālo uzturlīdzekļu apmēru, saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību normatīvajiem aktiem, par labu Prasītāja, no tiesas sprieduma pieņemšanas līdz meitas pilngadībai;

Atzīt Prasītājai tiesības saņemt likumiskos 6% gadā par laiku līdz sprieduma izpildei;

Noteikt, ka spriedums izpildāms nekavējoties.

2016.gada 10.maijā tiesā saņemts Atbildētāja rakstveida paskaidrojums par prasības pieteikumu, kurā norādīts, ka Atbildētājs prasību atzīst daļēji.

Tiesas sēdē Prasītāja atteicās no prasības daļā par uzturlīdzekļu parāda 981,00 *euro* apmērā piedziņu no Atbildētāja, paskaidroja, ka viņai ir zināmas Civilprocesa likuma 225.pantā norādītās tiesvedības izbeigšanas sekas. Pārējā daļā uzturēja prasības pieteikumu un tajā norādītajiem pamatiem un motīviem. Papildus Prasītāja paskaidroja, ka Atbildētājs nekad nav devis naudu Prasītājas un bērnu vajadzībām. Prasītāja cerējusi, ka pēc vienošanās noslēgšanas, Atbildētājs to pildīts, taču arī pēc tās Atbildētājs uzturlīdzekļus bērnu uzturam nav maksājis.

Atbildētājs tiesas sēdē prasību par uzturlīdzekļu piedziņu katra bērna uzturam 111 *euro* apmērā mēnesī atzina. Prasību par uzturlīdzekļu parāda piedziņu neatzina un lūdza noraidīt. Paskaidroja, ka Prasītājas norādītais par to, ka Atbildētājs nav piedalījies ģimenes uzturēšanā ir meli, viņš katru mēnesi visu savu algu ir atdevis Prasītājai. Turklāt vēl līdz 2016.gada martam puses dzīvojušas kopā, kaut arī laulība bijusi šķirta. Prasītāja bija uz astoņiem mēnešiem aizbraukusi uz ārzemēm, peļņas nolūkā, visu šo periodu Atbildētājs viens pats uzturēja bērnus. Atbildētājs apmaksā kredītu, kurš ir ņemts dzīvokļa, kurā dzīvo Prasītāja ar bērniem, remontam. Atbildētājs norādīja, ja no viņa tiks piedzītas Prasītājas norādītās summas, viņš nespēs izdzīvot ar savu darba algu, jo papildus viņam arī jāīrē dzīvoklis.

Motīvu daļa

Noklausījusies Prasītājas un Atbildētāja paskaidrojumu tiesas sēdē, novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos

argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja prasītājs ir atteicies no prasības.

Ņemot vērā, ka Prasītāja atteicās no prasības par uzturlīdzekļu parāda piedziņu 981 euro apmērā, tiesvedība šajā prasības daļā ir izbeidzama.

Tiesa izskaidro, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 225.pantu, ja tiesvedība izbeigta, atkārtota griešanās tiesā strīdā starp tām pašām pusēm, par to pašu priekšmetu nav pieļaujama.

Ar lietas materiāliem pievienoto dzimšanas apliecības kopiju Nr./numurs/ apstiprināts, ka Prasītāja un Atbildētājs ir nepilngadīgās /pers. D/ vecāki (lietas 7.lapa).

Ar lietas materiāliem pievienoto dzimšanas apliecības kopiju Nr./numurs/ apstiprināts, ka Prasītāja un Atbildētājs ir nepilngadīgā /pers. C/ vecāki (lietas 8.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka nepilngadīgo bērnu ikdienas aprūpi un uzraudzību realizē bērna māte – Prasītāja, bet Atbildētājam kā nepilngadīgo /pers. C/ un /pers. D/ tēvam ir jāpiedalās bērnu uzturēšanā un jāsniedz uzturlīdzekļi bērnu uzturēšanai. Šādus iebildumus Atbildētājs nav izteicis.

No lietas materiāliem redzams, ka 2015.gada 13.jūlijā starp Prasītāju un Atbildētāju noslēgta Vienošanās par bērnu uzturēšanu, aizgādību un saskarsmes tiesībām. Saskaņā ar vienošanās 2.punkta 2.1.apakšpunktu Atbildētājs apņēmās izmaksāt Prasītājai ik mēnesi 108 *euro* /pers. C/ uzturam un 108 euro /pers. D/ uzturam, bet ja minimālo uzturlīdzekļu apmērs pārsniedz šo summu, ne mazāk par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, līdz katrs bērns sasniegs pilngadību.

Civillikuma normas neaizliedz vecākiem jebkādā veidā vienoties par materiālās palīdzības nodrošināšanu bērna audzināšanai un tas nav pretrunā ar Latvijas Republikas Bērnu tiesību aizsardzības likuma normām, ANO Bērnu tiesību deklarācijas un bērnu tiesību konvencijas normām.

Saskaņā ar Civillikuma 1511.pantu līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.). Saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu Līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu tikai tad, kad starp līdzējiem ir notikusi pilnīga vienošanās par darījuma būtiskām sastāvdaļām (1470.p.), ar nolūku savstarpēji saistīties. Vienošanās aktam, kas noslēgts starp pusēm, ir tiesiska nozīme un tas rada saistību, kas jāpilda atbilstoši Civillikuma 1587.pantam, kurš paredz, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Kā redzams no prasības pieteikumā norādītā, kā arī tiesas sēdē sniegtajiem Prasītājas paskaidrojumiem, Atbildētājs pušu vienošanos nepilda kopš 2015.gada augusta, kad saskaņā ar vienošanās 2.punkta 2.3.apakšpunktu, Atbildētājam bija jāsāk maksāt vienošanās noteiktie uzturlīdzekļi.

Atbildētājs, prasītājas norādīto, ka viņš nav pildījis savas saistības un nav veicis uzturlīdzekļu ikmēneša maksājumus bērna uzturam saskaņā ar pušu noslēgto Vienošanos, apstrīdēja, taču norādīja, ka naudu maksājis tieši bērniem, bez bankas starpniecības, līdz ar to viņam tam nav nekādu dokumentālu pierādījumu.

Tiesa atzīst, ka tai ir pamats apmierināt pilnībā prasību tās uzturētajā daļā par uzturlīdzekļu parāda piedziņu un piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājai dēla /pers. C/ un meitas /pers. D/ uzturam izveidojušos uzturlīdzekļu parādu 981 *euro* apmērā, jeb 490,50 *euro* katram.

Prasītāja tiesas sēdē lūdza piedzīt no atbildētāja katra bērna uzturam uzturlīdzekļus 111,00 *euro* apmērā, proti, Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā, tādēļ tiesa uzskata, ka nav izvērtējams pušu mantiskais stāvoklis, jo minimālie uzturlīdzekļi ir maksājami neatkarīgi no vecāku mantas stāvokļa.

No lietas materiāliem secināms, ka pušu noslēgtā vienošanās nenodrošina efektīvu tiesisko aizsardzību bērnu tiesībām uz uzturlīdzekļu saņemšanu bērnu uzturam.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 24.oktobrī lietā Nr. SKC 3 -729 un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 27.oktobrī lietā Nr. SKC -1126/2010 ir atzinis, ka vienošanās starp vecākiem notiek tikai par maksājumu apmēru, jo pienākums maksāt un tiesības saņemt līdzekļus bērnu uzturam ir reglamentēts likumā.

Tas nozīmē, ja prasība celta, lai aizstāvētu no likuma izrietošās bērnu tiesības saņemt uzturlīdzekļu no vecāka, nav nepieciešams apstrīdēt noslēgto vienošanos. Šāda vienošanās neliedz ar likumu pamatoto vecāka pienākumu par uzturlīdzekļu maksāšanu noteikt ar tiesas spriedumu.

Ņemot vērā to, ka Atbildētājs pilnā apmērā nav pildījis saistības samaksāt uzturlīdzekļus bērniem, tiesa uzskata par iespējamu piedzīt uzturlīdzekļus uz likuma pamata.

Civillikuma 179.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Saskaņā ar Civillikuma 177.panta ceturto daļu bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmā daļa nosaka, ka bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina viņa pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

No augstāk minētam tiesību normām nepārprotami secināms, ka jebkurā gadījumā bērna intereses prevalē par vecāku interesēm un abiem vecākiem ir pienākums nodrošināt savu bērnu ar pienācīgu uzturu, medicīnisko aprūpi, mājokli, attīstīt bērna fiziskās un intelektuālās spējās. Pie tam šādi pienākumi vecākiem būtu jārealizē pret katru savu bērnu vienādi, neatkarīgi no tā vai bērns dzīvo kopā ar vecāku vai atsevišķi.

Uzturlīdzekļu sniegšanas pienākums primāri saistīts ar vecāku mantas stāvokli un šim stāvoklim atbilstošu bērna nodrošinājumu, lai, nosakot uzturlīdzekļa apmēru, maksimāli tiktu nodrošinātas bērna intereses. Likumdevējs nav ierobežojis nosakāmo uzturlīdzekļu apjomu, izņemot minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" nosaka, ka 2.punkts noteic, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" (ar 02.12.2014. grozījumiem) minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros sākot no 2016.gada 1.janvāra ir 370 *euro* mēnesī,

tādejādi minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam līdz 7 gadu vecuma sastāda 92,50 *euro* ik mēnesi, bet virs 7 gadu vecuma 111,00 *euro* ik mēnesi.

Lai gan 2015.gada 13.jūlija pušu starpā tika noslēgta vienošanās, kas rada saistības, kuras atbilstoši Civillikuma 1587.pantam atbildētājam ir jāpilda, kamēr vienošanās netiks grozīta, pusēm savstarpēji vienojoties, vai arī tiesas ceļā, tiesa konkrētajā gadījumā atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestās daļas prasībām ņem vērā Augstākās tiesas judikatūrā (sk., piemēram, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 30.septembra spriedumu lietā Nr. SKC- 2407-14) nostiprināto atziņu, ka bērna vecāku noslēgtā vienošanās par uzturlīdzekļiem, kas turklāt nenodrošina efektīvu tiesisko aizsardzību bērna tiesībām uz uzturlīdzekļu saņemšanu, neliedz ar likumu pamatoto vecāka pienākumu par uzturlīdzekļu maksāšanu noteikt ar tiesas spriedumu.

Turklāt, pēc tiesas ieskata, uzturlīdzekļu apmēra noteikšana ar tiesas spriedumu ir arī vērsta uz to, lai nepieļautu situāciju, ka viena puse var nemaksāt uzturlīdzekļus vai maksāt tos nepietiekamā apmērā, jo abiem vecākiem jāsedz ar bērna uzturēšanu saistītie izdevumi tādā apmērā, kāds faktiski ir nepieciešami bērna, bet, ja mantiskais stāvoklis to neļauj- vismaz valstī noteiktajā minimālajā apmērā.

Līdz ar to no Atbildētāja par labu Prasītājai meitas /pers. D/ uzturam ik mēnesi piedzenami uzturlīdzekļi 111,00 *euro* apmērā un dēla /pers. C/ uzturam piedzenami uzturlīdzekļu 111,00 *euro* mēnesī, bet ne mazāk par valstī noteikto minimālo apmēru saskaņā ar spēkā esošo likumdošanu.

Turklāt Atbildētājs prasību daļā par uzturlīdzekļu piedziņu atzinis pilnībā, ko apliecinājis ar savu parakstu tiesas sēdes protokola Pielikumā Nr.2.

Tiesa, saskaņā ar Civillikuma 179.pantu, atzīst, ka no Atbildētāja piedzenami uzturlīdzekļi bērnam Ministru kabineta noteiktajā minimālo uzturlīdzekļu apmērā, to apmēru nosakot procentuālā attiecībā. Palielinoties, vai samazinoties valstī noteiktajai minimālai mēneša darba algai, piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs palielināms vai samazināms proporcionāli minimālās mēneša darba algas apmēram.

Ievērojot Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015. gada 20. novembra sprieduma lietā SKC-2885/2015 paustās atziņas uzturlīdzekļi bērnu labā no Atbildētāja piedzenami līdz bērnu pilngadībai.

Ņemot vērā Prasītājas norādīto prasības pieteikumā, uzturlīdzekļi piedzenami no sprieduma pasludināšanas dienas, tas ir, 2016.gada 2.jūnija.

Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765. panta noteikumiem likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā un procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Tādējādi Prasītājai nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 981 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Tā kā prasītāja daļā par uzturlīdzekļu piedziņu no tiesas izdevumu samaksas ir atbrīvota uz Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punkta pamata, tiesas izdevumi ir piedzenami valsts ienākumos no atbildētāja.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktu prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājamu kopsumma par vienu gadu. Maksājumu kopsumma par vienu gadu konkrētajā lietā ir 2664 *euro* (111 *euro* x 2 (bērni) = 222; 222 *euro* x12 mēneši = 2664 *euro*) . Valsts nodeva no minētās summas saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b)apakšpunktu sastāda 341,30 *euro*.

Savukārt valsts nodeva kāda maksājama par uzturlīdzekļu parāda piedziņu no Atbildētāja aprēķināma Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu un sastāda 147,15 *euro*. Līdz ar to, kopējā valsts nodeva kāda būtu piedzenama no Atbildētāja ir 488,45 *euro*.

Atbildētājs tiesas sēdē lūdza pēc iespējas samazināt no viņa piedzenamo valsts nodevu, kā arī sadalīt no viņa piedzenamās valsts nodevas apmēru vairākos maksājumos, jo viņa atalgojums neļauj viņam samaksāt šādu nodevu, turklāt samaksājot šādu valsts nodevu, Atbildētājs papildus vairs nevar samaksāt ne uzturlīdzekļus bērnam, kā arī viņam vairs nepaliek pāri iztikas līdzekļi priekš paša. Ņemot vērā Atbildētāja lūgumu, viņa materiālo stāvokli, to, ka Atbildētājs daļēji atzina prasību, kā arī ņemot vērā bērnu intereses – no atbildētāja piedzenamā valsts nodeva ietekmēs uzturlīdzekļu piedziņas iespējamību no atbildētāja, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta ceturto daļu atbildētāju var daļēji atbrīvot no valsts nodevas samaksas valsts ienākumos, nosakot piedzenamo summu 100,00 *euro* apmērā.

Ņemot vērā minēto argumentāciju un atbildētāja lūgumu, tiesa uzskata, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta ceturto daļu ir pamats sadalīt maksājamo valsts nodevu trijos maksājumos, proti 33,33 *euro* apmērā mēnesī.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu no Atbildētāja valsts labā piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,29 *euro* apmērā (lietas 2.lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 205. panta pirmās daļas 1.punktam, apmierināms ir Prasītājas lūgums par nekavējošu sprieduma izpildi daļā par uzturlīdzekļu piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.1 pantu atbildētājam nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 97., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt /pers. A/ prasību par uzturlīdzekļu parāda un uzturlīdzekļu piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā uzturlīdzekļu parādu 981 *euro* (deviņi simti astoņdesmit viens *euro*) apmērā.

Noteikt /pers.A/ tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/ likumiskos procentus – 6% gadā, no nesamaksātās parāda summas 981 *euro*.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā uzturlīdzekļus dēla /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 111,00 *euro* (viens simts vienpadsmit *euro* un 00 centi) apmērā mēnesī, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2016. gada 2.jūnija līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā uzturlīdzekļus meitas /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam 111,00 *euro* (viens simts vienpadsmit *euro* un 00 centi) apmērā mēnesī, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2016. gada 2.jūnija līdz bērna pilngadībai.

Noteikt, kas spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus: valsts nodevu 100,00 *euro* (viens simts *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,29 *euro* (septiņi *euro*, 29 centi).

Sadalīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, piedzenamo valsts nodevu 100,00 *euro* apmērā termiņos, nosakot šādu valsts nodevas samaksas termiņus un kārtību:

līdz 2016.gada 2.jūlijam – 33,33 *euro*;

līdz 2016.gada 2.augustam – 33,33 *euro*;
līdz 2016.gada 2.septembrim – 33,34 *euro*;
Valsts nodeva jāmaksā:
Saņēmējs Valsts kase
Reģistrācijas Nr. 90000050138
Konta Nr. LV55TREL1060190911200
Saņēmēja iestāde Valsts kase
BIC kods TRELLV22
Maksājuma mērķis valsts nodeva civillietā Nr.C28244016.
Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi jāmaksā:
Saņēmējs Tiesu administrācija
Reģistrācijas Nr.90001672316
Konta Nr. LV51TREL2190458019000
Saņēmēja iestāde Valsts kase
BIC kods TRELLV22
Maksājuma mērķis 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr.C28244016.

Noteikt /pers.B/, personas kods /personas kods/, sprieduma daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnese V.Vjatere